

УДК 658.29

Пиріг Ю. – ст. гр. БМм-51

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

АНТИКРИЗОВИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ЯК ІНСТРУМЕНТ НЕДОПУЩЕННЯ ЗАГРОЗИ БАНКРУТСТВА

Науковий керівник: к.е.н. Юрик. Н.Є.

Yurik Y.

Ternopil Ivan Pul'uj National Technical University

CRISIS MANAGEMENT AS A TOOL PREVENT THE THREAT OF BANKRUPTCY

Supervisor: Yuryk N. E.

Ключові слова: антикризове управління, банкрутство, криза.

Keywords: crisis management, bankruptcy crisis.

Проблема антикризового управління завжди була в полі зору закордонних і українських дослідників. В різних аспектах теорію, методологію і практику антикризового управління досліджували Р. І. Біловол, І. А. Воловик, Л. О. Лігоненко, І. Л. Сазонець, В. О. Василенко, Е. А. Уткін, З. Є. Шершньова, В. Г. Туленков, В. Д. Чумак, Ю. С. Яковлева, А. Д. Чернявський, С. С. Бузановський, А. М. Штангерт, Б.А. Райзенберг, К. А. Пріб, А. Хікман, Д. Морріс, Г. І. Ханіна та багато інших. Чинники, що здійснюють виникнення кризової ситуації, у загальному вигляді поділяються на зовнішні і внутрішні. Багато негативних явищ можна передбачати і на цій основі прийняти відповідні заходи, а ті, які не підлягають усуненню, можуть бути зменшені чи організація буде готова до їх появи шляхом добре поставленого управління людьми і комунікаціями.

Антикризовий менеджмент – це система управлінських заходів і рішень, спрямованих на діагностику, попередження, профілактику, ліквідацію кризових явищ і нейтралізацію дії кризи в майбутньому. Тому, метою системи антикризового управління повинно бути забезпечення міцного стану підприємства на ринку і стабільно стійких фінансів при будь-яких економічних, політичних і соціальних метаморфозах у країні.

В антикризовому управлінні вирішальне значення повинно приділятися стратегії управління. Коли стає явною неминучість кризи, неможливість її усунути чи сповільнити, у стратегії антикризового управління головна увага повинна приділятися проблемам і засобам виходу з кризи. Пошук шляхів виходу з економічної кризи безпосередньо зв'язаний з усуненням причин, що сприяють її виникненню. Проводиться ретельний аналіз зовнішнього і внутрішнього середовища бізнесу, проводиться збір і відстеження інформації з кожного компонента і на основі оцінки реального положення підприємства з'ясовуються причини кризового стану.

Отже, виходячи з вищесказаного, слід зазначити, що діяльність будь-яких підприємств має бути спрямована на антикризове управління, тобто здійснювати його з врахуванням ризику та небезпеки кризових явищ. Процес виведення господарського суб'єкта з даного негативного стану має відбуватися не безсистемно, а має бути належним чином організований та скоординований.